

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΕΝ ΚΑΝΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

Τήν Κυριακήν, 2/15 Ἀπριλίου 2018, Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας κατά τήν τάξιν αὐτοῦ τό γεγονός τῆς ὑπό τοῦ Θωμᾶ ψηλαφήσεως τοῦ Κυρίου τήν ὀγδόην ἀπο τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν, συμφώνως πρός τήν Εὐαγγελικήν περικοπήν: (Ἰωάννου Κ΄ 19-31).

Ἐνταῦθα τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἐγένετο δεκτὴ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς τήν εἴσοδον τῆς πύλης ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς Κανᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ἄλλων κληρικῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως καί τῶν Προσκόπων. Ἐν τῇ συνοδείᾳ ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἀφίχθη εἰς τήν Μονήν τοῦ Πατριαρχείου, τῆς ὁποίας ὁ Ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Εἰς τόν Ναόν τοῦτον ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Κυρίου εἰς τόν ἐν Κανᾶ γάμον καί τῆς ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ.

Τῆς Λειτουργίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων καί προσκυνητῶν, τῶν ἡγουμένων τῶν ὁμόρων Μονῶν τῆς Κανᾶ καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ἐκ τῆς Ναζαρέτ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κανᾶ εἰς Βυζαντινόν ὕφος εἰς τήν Ἀραβικήν γλῶσσαν καί μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς Κανᾶ.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εὐφραίνου, ἀγάλλου [φωτίζου φωτίζου], ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. Ἡ γάρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καί ἀγάλλου Σιών. Σὺ δέ ἀγνή τέρπου θεοτόκε ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί

Ἡ ἀνατολή τῆς δόξης τῆς ἐγέρσεως τοῦ υἱοῦ τῆς θεοτόκου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τό ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἵνα εὐχαριστιακῶς καί δοξολογικῶς κηρύξωμεν τήν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοὔτέστιν τό Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, ὡς λέγει ὁ μελωδός: «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός ὁ Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου σωτήριον».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου «φωτίζου, φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἡκεὶ γάρ σου τό φῶς καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν», (Ἠσ. 60,1) καλεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, νὰ φωτισθῇ μέ τό φῶς τῆς δόξης τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν δόξαν ἐφάνέρωσεν ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον τοῦ φίλου Αὐτοῦ Σίμωνος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἐνταῦθα, διὰ τοῦ ἐπιτελεσθέντος πρώτου θαύματος, τῆς μεταβολῆς δηλονότι τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καί ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ καί ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11).

Ταύτην τὴν δόξαν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐφάνέρωσεν ὁ Χριστός εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ καί δὴ εἰς τὸν Ἀπόστολον Θωμᾶν, ὁ ὁποῖος ἔλεγε: «Ἐάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ) τὸν τύπον τῶν ἥλων καί βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καί βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω», (Ἰωάν. 20,25). Ταύτην τὴν δόξαν ἐκήρυξεν εἰς τὰ ἔθνη καί ὁ Θωμᾶς, ὅταν εἶδε τὰς χεῖρας τοῦ Ἰησοῦ καί ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν πλευράν τοῦ Χριστοῦ καί ἀνεφώνησεν καί εἶπεν «Ὁ Κύριός μου καί ὁ θεός μου», (Ἰωάν. 20, 27-28).

«Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία ἀνατέταλκεν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, δηλονότι τὴν Ἐκκλησίαν, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ αὐτόν τοῦτον τὸν θεάνθρωπον Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, τὴν κεφαλὴν τοῦ μυστικοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, τῆς ὁποίας Ἐκκλησίας ἡμεῖς τυγχάνομεν μέλη. Ἐντός δέ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμεῖς προγενόμεθα ἢ καλλίτερον εἰπεῖν ζῶμεν τὴν ἀπαρχὴν ἄλλης βιοτῆς, δηλαδή τῆς αἰωνίου, ὡς ἐναργέστατα λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μελωδικῶς: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν **ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς** καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων, θεόν καί ὑπερένδοξον».

Τό μεγαλεῖον τῆς ἐορτῆς τοῦ καινοῦ καὶ μυστικοῦ Πάσχα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως ἀποτελεῖ τὸν προάγγελον, ἐν ᾧ τό ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν.

Κατὰ δέ τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, ὁ Χριστός εἶναι τό «μέγα φῶς» τό ὁποῖον ἀνέτειλε «τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καί σκιᾷ θανάτου», (Ματθ. 4, 16 – Ἡσαΐου 9,2). Ὁ Χριστός εἶναι «τό φῶς τό ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον», (Ἰωάν. 1,9).

ἰὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος παραγγέλλει εἰς τούς Χριστιανούς λέγων: «Σεῖς εἴσθε γένος ἐκλεκτόν, ἱερατεῖον πού ἔχετε βασιλικὴν καταγωγὴν. Εἴσθε γένος Ἅγιον, ἀφιερωμένον εἰς τὸν θεόν, λαός ξεχωρισμένος, διὰ νὰ ἀποτελῇτε ἰδιαίτερον κτῆμα καί περιουσίαν τοῦ Θεοῦ. Καί ἔχετε ὅλας αὐτάς τὰς ἐξαιρετικὰς ιδιότητας, διὰ νὰ διακηρύττητε μέ τό Ἅγιον παράδειγμά σας τὰς ἐξόχους καί ἀπίστους τελειότητας Ἐκείνου, πού σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τό σκότος τῆς πλάνης καί τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν νέαν φωτεινὴν καί θαυμαστὴν πνευματικὴν ζωὴν Του. «Ὑμεῖς δέ γένος ἐκλεκτόν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α΄ Πέτρου 2,9).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀποστολή τῶν συνειδητῶν καί πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά εὐαγγελίζωνται εἰς τοὺς συνανθρώπους αὐτῶν πάντα τά ρήματα τῆς ἐν Χριστῷ τῷ ἀναστάντι ζωῆς, ὡς παραγγέλλει ἡ βίβλος τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

«Πορεύεσθε καί σταθέντες λαλεῖτε τῷ λαῷ τά ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης», (Πράξ. 5,20) καί «Ὁ θεός ἀναστήσας τόν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτόν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπό τῶν πονηριῶν ὑμῶν», (Πράξ. 3,26).

Οἱ Χριστιανοί γενικώτερον καί τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἰδικώτερον δέον, ὅπως θεωρῶμεν ἑαυτοὺς διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης, συμφώνως τοῖς λόγοις τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «Καί γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καί δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν», (Μάρκ. 10,45).

Ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, οὕσα ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐξελθόντος ἐκ τῆς νυγείσης πλευρᾶς Αὐτοῦ, ἀνεδείχθη ἡ κατ' ἐξοχὴν διάκονος τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως, δηλονότι τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας. «Αὕτη δέ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον, καί ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τό σκότος ἢ τό φῶς· ἦν γάρ πονηρά αὐτῶν τά ἔργα. Πᾶς γάρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τό φῶς καί οὐκ ἔρχεται πρὸς τό φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τά ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα», (Ἰωάν. 3,19-21), λέγει Κύριος.

Πανηγυρίζοντες καί ἡμεῖς σήμερον τό μέγα Πάσχα, τό πάντας ἀγιάζον πιστούς καί ζῶντες τόν θρίαμβον τῆς νίκης τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας μετ' εὐφροσύνης καί ἀγαλλιάσεως βοῶμεν μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν». Χριστός Ἀνέστη.

Μετά τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἀνεγνώσθη ἡ Εὐαγγελικὴ Περικοπὴ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τῆς μετατροπῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Τὴν μεσημβρίαν, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσε τράπεζαν πρὸς τὴν συνοδείαν τοῦ Μακαριωτάτου καί πολλὰ μέλη τοῦ ποιμνίου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπραγματοποίησε ποιμαντικὰς ἐπισκέψεις εἰς Κανᾶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]